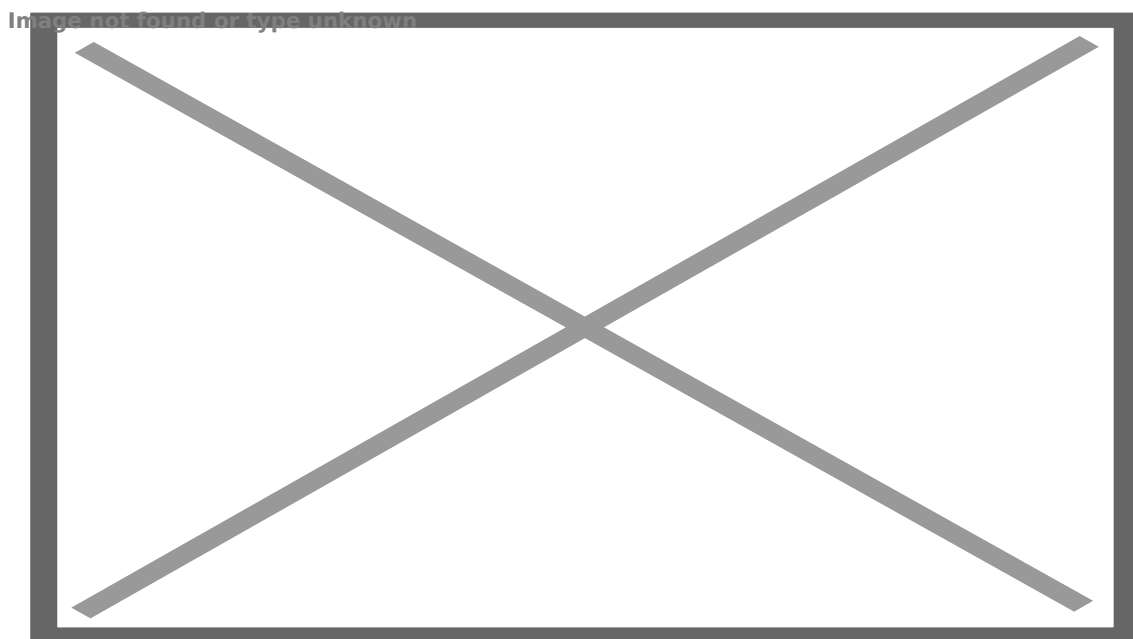

Cống

20:33 12/07/2016

Tác giả: Admin

Ngày ấy, Ong Vò Vẽ đang là cắt cử thay phiên nhau đi lao động - tăng gia sản xuất cải thiện đời sống trên khu Mỏ Chén - Ba Vì, Sơn Tây, Một trận mưa rào kéo dài cả tiếng đồng hồ. Nước mưa từ núi Tản Viên xối xả đổ về, nước đổ ngập cả một con suối cạn.

Trong đoàn đi tăng gia sản xuất có một cô em gái rất xinh - cấp hàm thiếu úy, tốt nghiệp đại học từ nước Nga Xô Viết. Đến con suối, em cứ ngần ngà ngần ngừ sợ dòng nước đục ngầu. Một chàng trai - thiếu úy phóng viên cùng tờ báo với Ong Vò Vẽ tụt lại cuối hàng quân. Nhanh như tên lửa, chàng nhà báo - thiếu úy nọ ghé lưng vừa bế, vừa cõng em gái xinh đẹp nọ qua dòng suối chảy. Nhanh như chớp, đến mức cô em chẳng kịp phản ứng gì, cứ quàng tay vào cổ chàng mà vượt suối, lẳng mạn khỏi chê.

Ngày ấy không có Facebook, cũng chẳng có ai chụp ảnh, chụp hình chàng cõng nàng để đưa lên mạng méc với bạn bè, cho cư dân mạng được phóng viên một tờ báo nọ. Ong Vò Vẽ được cấp trên nay là ngoại thành Hà Nội. phen đàm tiếu, "bình luận" như ngày nay. Thời công nghệ thông tin chưa bùng nổ, lạc hậu thật đấy, nhưng cuộc sống lại êm ả, chẳng sợ bị "ném đá". Cả trăm người trong đoàn quân đi lao động Mỏ Chén ngày ấy chia ra ba phe. Phe A, khen chàng đáng mặt đàn ông, lẳng tử, được lắm. Phe B thì khe khắt, chê bai, cho rằng chàng là tiểu tư sản thành thị, có dấu hiệu quan hệ nam nữ bất chính (trời đất!). Phe C thì chẳng bận quan tâm, chuyện nhỏ như con thỏ,

minh bạch như ban ngày, đàn ông thì giúp đỡ phụ nữ những chuyện đại loại như thế, chỗ miệng vào làm gì.

Chỉ có vậy mà cũng rì rầm bàn tán cả tuần, ngồi lê đôi mách chuyện chàng công nàng. Trong đoàn, có một đồng nghiệp xấu chơi. Về tòa báo, hấn trèo lên lầu mách lẻo Tổng biên tập để kể công. Giống người xu nịnh thường bép xép như vậy. Nghe xong Tổng biên tập hỏi “choọc dưa”: “Thế cậu ấy có vợ chưa?”. “Dạ, chưa ạ!”. “Thế cô thiếu úy có chồng chưa”. “Dạ chưa ạ!”. Sếp kết luận: “Vớ vẩn, toàn chuyện vớ vẩn”. Được biết, sau này chàng và nàng yêu nhau, nên vợ nên chồng ngon ơ.

Ngày nay, trong làng báo cũng có chuyện đồng nghiệp được công qua vài ba mét đường bị ngập sau một cơn mưa lớn. Bữa đó, mọi người đi dự một cuộc họp, nước ngập đường, cả chục người cùng được công - tự nguyện công hỗ trợ nhau chút xíu. Một đồng nghiệp dùng điện thoại chụp ảnh công nhau. Đồng nghiệp nọ vô tình đưa tấm ảnh lên Facebook. Cư dân mạng đua nhau chia sẻ, bình phẩm, có cả những lời bình ác ý, nâng thành quan điểm to tát. Người trong cuộc, khi sức khỏe đang có vấn đề, suy nghĩ việc công nọ - hỗ trợ nhau chút xíu thật đơn giản. Người cản trở cho rằng, dù sao việc để người khác công mình như vậy cũng là điều nên tránh. Cái chợ... trời thông tin mạng - thời công nghệ số không cẩn thận là thành “con dao hai lưỡi”, cứ như bỡn. Có những việc chỉ nhỏ như con kiến, người nọ người kia chẳng rõ đầu cua tai nheo gì mà cứ “bình luận” tùm lum lên, thậm chí suy luận, xuyên tạc ra trăm chuyện bà rần, vô tình làm hại mình, hại người, hại đời!

Ong Vô Vẽ

Tạp chí Người Làm Báo số 388 - 6/2016

Link bài viết: <https://nguoilambao.vn/cong>